

Yanına gittiğinde benden fazla bahsetme dedi gözlerini dikerek.

Sigara dumanının dağılmasını bekledim.

Neden?

Beni pek sevmez. Yanında çalışmamı istemişti, ama üç kuruşa. İşsizdim. Bana iyilik yaptığını sanıyordu ve bunu fazlasıyla belli etmişti.

Çok uzun zaman geçmiş. Hatırlıyor mudur?

Hatırlar. Para ve insanlar söz konusu olduğunda hiçbir şeyi unutmaz.

Nereden geliyor zenginliği? Okul arkadaşınız demiştin, aileden değil herhalde.

Tuhaf bir hikayesi var. Hala anlatıyor mudur bilmem. Önceden her karşılaştığına anlatırdı.

Bana anlatmadı.

Lise yıllarında bir gün ıssız bir sokakta yaşlı bir adam bulmuş. Ambulans çağırmış. Adamla ilgilenmiş. Kalp spazmı veya ona benzer bir şey geçiriyormuş yaşlı adam. Daha sonra da gidip gelmiş adama, hatırını sormuş. Yakın mahallenin eskilerindenmiş adam.

İleriye kaydıldığımı hissedip doğruldum.

Adamın orta yaşlı bir hizmetçisi vardı. Asıl derdi oydu, onun için giderdi ama adamın da zengin olduğunu keşfedince en iyi yaptığı işi moruğun üstünde uygulamaya başladı. Yağcılık tabii. Okulda da yağcının tekiydi. Absürde kaçan bir ikiyüzlülüğü vardır.

Sigarasından bir nefes daha çekti. Okul hatıralarına sardırarak sandım.

Adamın çocukları varmış ama ilgilenmiyorlar tabii. Her biri başka köşede. Adam da onlara kızıp mirasının yarısını buna bırakıyor. Adam öldükten sonra davalar mavalara, ama aldı tabii.

Hizmetçi ne oldu?

Onu bilmiyorum. Parası olunca kovmuştur. Daha güzelleriyle iş tutabilirdi artık.

Ne kadar bırakmış adam?

Çok bir şey değil, yarım düzine dükkan ve yarım düzine ev. Ticari zekası vardı. Gelen parayı iyi değerlendirdi.

Sigarasından bir nefes daha. Bu daha derin. Kendi değerlendiremediği fırsatlar aklına gelmiş gibi uzaklara baktı.

Büyük ölçüde kendisinin sayılabilir zenginliği dedim.

Nereden baktığına bağlı. O adamı sokakta bıraksaydı yine de olur muydu bunlar?

Bilemeyiz. Belki şans başka şekilde gülecekti.

Belki. Şimdi kendisi de yaşlı bir adam ve eminim çocuklarının aramadığından şikayet ediyordur.

Evet. Hatta iki oğlunu evlatlıktan reddeceğini anlatıyordu, her şeyi kızına bırakacakmış.

Kız evde değil mi hala?

Evet. Ona bakıyor.

Gözlerimdeki değişikliği farketmiş olmalıydı. Muzip muzip baktı. Bir şey demedi. Sigarasından çekti. Dumanı yüzüme vururken *tefekürden ibaret* gibi bir şey mırıldandı. Tam duyamadım.

Gülümserken ayrılmanın daha iyi olduğunu düşündüm. Dizlerim de sanki bu kararı bekliyormuş gibi doğruluverdi.